

berabit vos de manibus inimicorum vestrorum. **V.** Convertimini ad eum in toto corde vestro, & auferite deos alienos de medio vestri. Et liberabit.

Lectio ij.

Locutus est ergo Jónathas de David bona ad Saül patrem suum: dixitque ad eum: Ne peccas rex in servum tuum David, quia non peccavit tibi, & opera ejus bona sunt tibi valde. Et posuit animam suam in manu sua, & percussit Philisthæum, & fecit Dóminus salutem magnam universo Israël: vidisti, & lætatus es. Quare ergo peccas in sanguine innocui, interficiens David, qui est absque culpa? Quod cum audisset Saül, placatus voce Jónathæ, juravit: Vivit Dóminus, quia non occidetur.

R. Deus omnium exauditor est: ipse misit Angelum suum, & tulit me de ovibus patris mei: **V.** Et unxit me unctione misericordie sue. **V.** Dóminus, qui eripuit me de ore leonis, & de manu bestie liberavit me. Et.

Lectio iij.

Motum est autem rursum bellum: & egressus David, pugnavit adversum Philisthim, percussitque eos plaga magna, & fugerunt a facie ejus. Et factus est spiritus Dómini malus in Saül. Sedebat autem in domo sua, & tenebat lanceam: porro David psallébat manu sua. Nisusque est Saül configere David lancea in pariete, & declinavit David a facie Saül: lancea autem casso vulnerata est in parietem, & David fugit, & salvatus est nocte illa.

R. Dóminus, qui eripuit me de ore leonis, & de manu bestie liberavit me, **V.** Ipse me eripiet de manibus inimicorum meorum. **V.** Misit Deus misericordiam suam & veritatem suam: animam meam eripuit de medio catulorum leonum. Ipse, Glória Patri. Ipse.

F E R I A S E X T A .

De libro primo Regum.

Lectio j.

Fugit autem David de Najoth, qua est in Ramatha, veniensque locutus est coram Jónatha: Quid feci? quæ est iniquitas mea, & quod peccatum meum in patrem tuum, quia querit animam meam? Qui dixit ei: Absit, non morieris: neque enim faciet pater meus quidquam grande vel parvum, nisi prius indicaverit mihi: hunc ergo celavit me pater meus sermónem tantammodo? Neququam erit istud.

R. Percussit Saül mille, & David decem millia: **V.** Quia manus Dómini erat cum illo: percussit Philisthæum, & abstulit opprobrium ex Israël: **V.** Nonne iste est David, de quo canebant in choro, dicentes: Saül percussit mille, & David decem millia? Quia.

Lectio ij.

ET juravit rursum Davidi. Et ille ait: Scit profecto pater tuus quia inveni gratiam in oculis tuis, & dicit: Nesciat hoc Jónathas, ne forte tristetur. Quinimmo vivit Dóminus, & vivit anima tua: quia uno tantum (ut ita dicam) gradu, ego, morsque dividimur. Et ait Jónathas ad David: Quodcumque dixerit mihi anima tua, faciam tibi.

R. Montes Gélboæ, nec ros, nec pluvia veniant super vos: **V.** Ubi ceciderunt fortes Israël. **V.** Omnes montes, qui estis in circuitu ejus, visitet Dóminus: a Gélboæ autem transeat Ubi.

Lectio iij.

Dixit autem David ad Jónatham: Ecce Calende sunt crastino, & ego ex more sedere sólo juxta regem ad vescendum: dimitte ergo me, ut abscondar in agro usque ad vesperam diei tertie. Si respiciens requisierit me pater tuus, respon-

pon-

pondébis ei: Rogavit me David, ut iret celériter in Bethlehem civitatem suam: quia victimæ solennes ibi sunt universis contribulibus suis. Si dixerit, Bene: pax erit servo tuo. Si autem fuerit iratus, scito quia completa est malitia ejus.

R. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, & posui te pascere gregem populi mei: **V.** Et fui tecum in omnibus ubicumque ambulasti, firmans regnum tuum in ætérnum.

V. Fecique tibi nomen grande, juxta nomen magnorum qui sunt in terra: & requiem dedi tibi ab omnibus inimicis tuis. Et fui tecum. Glória Patri. Et fui tecum.

S A B B A T O .

De libro primo Regum.

Lectio j.

Venit autem David in Nobe ad Achimelech sacerdotem: & obtulit Achimelech, eò quod venisset David. Et dixit ei: Quare tu solus, & nullus est tecum? Et ait David ad Achimelech sacerdotem: Rex præcepit mihi sermónem, & dixit: Nemo sciat rem, propter quam missus es à me, & cuiusmodi præcepta tibi dederim: nam & pueris condixi in illum & illum locum. Nunc ergo si quid habes ad manum, vel quinque panes, da mihi, aut quidcumque inveneris.

R. Peccavi super númerum aræ maris, & multiplicata sunt peccata mea: & non sum dignus videre altitudinem cœli præ multitudinem iniquitatis mee: quoniam irritavi iram tuam, **V.** Et malum coram te feci. **V.** Quoniam iniquitatem meam ego cognosco, & delictum meum contra me est semper, quia tibi soli peccavi. Et malum.

Lectio ij.

ET respondens sacerdos ad David, ait illi: Non habeo lácros panes ad manum, sed tantum panem sanctum: si mundi sunt pueri,

Part. Eritiva.

máximè ei: mulieribus? Et respondit David sacerdoti, & dixit ei: Equidem, si de mulieribus agitur, continentius nos ab heri & nudistertius, quando egrediebamur, & fuerunt vasa puerorum sancta. Porro via hæc polluta est, sed & ipsa hodie sanctificabitur in vasis. Dedit ergo ei sacerdos sanctificationum panem. Neque enim erat ibi panis, nisi tantum panes propositionis, qui sublatis fuerant à facie Dómini, ut ponerentur panes calidi.

R. Exaudisti Dómine orationem servii tui, ut edificarem templum nomini tuo: **V.** Bénedic, & sanctifica domum istam in sempiternum, Deus Israël. **V.** Dómine, qui custodis pacatum cum servis tuis, qui ambulat coram te in toto corde suo. Bénedic.

Lectio iij.

ERat autem ibi vir quidam de servis Saül, in die illa, intus in tabernáculo Dómini: & nomen ejus Doëg, Idumæus, potentissimus pastorum Saül. Dixit autem David ad Achimelech: Si habes hic ad manum hastam, aut gladium, quia gladium meum & arma mea non tui mecum. Sermo enim regis urgebat. Et dixit sacerdos: Ecce hic gladius Góliath Philisthæi, quem percussisti in Valle terebinthi, est involutus pallio post ephod: si istum vis tollere, tolle. Neque enim hic est alius absque eo. Et ait David: Non est huic alter similis, da mihi eum.

R. Audi Dómine hymnum, & orationem, quam servus tuus oravit coram te hodie: ut intus oculi tui aperiant, & aures tue intendant. **V.** Super domum istam die ac nocte. **V.** Respice Dómine de sanctuario tuo, & de excelsu cœlorum habitáculo. Super. Glória Patri. Super.

Ad Magnificat, Antiphona.

Montes Gélboæ, nec ros, nec pluvia veniant super vos: quia in re abiectus

M

tus

tas est clypeus fortium, clypeus Saül, quasi non esset unctus oleo. Quomodo ceciderunt fortes in bello? Jónathas in excelsis interfectus est: Saül & Jónathas amabiles, & decóri valde in vita sua, in morte quoque non sunt divisi.

DOMINICA V.

Post Pentecosten.

In primo Nocturno.

Incipit liber secundus Regum.

Lectio j.

Cap. 1.

Factum est autem, postquam mortuus est Saül, ut David reverteretur in caede Amalec, & maneret in Siceleg duos dies. In die autem tertia apparuit homo veniens de castris Saül, veste conscisa, & pulverem conspersus capiti: & ut venit ad David, cecidit super faciem suam, & adoravit. Dixitque ad eum David: Unde venis? Qui ait ad eum: De castris Israël fugi. Et dixit ad eum David: Quod est verbum quod factum est? Indica mihi. Qui ait: Fugit populus ex praelio, & multi corruentes e populo mortui sunt: sed & Saül, & Jónathas filius ejus interiérunt.

R. Præparate corda vestra Dómino, & servite illi soli: * Et liberábit vos de manibus inimicórum vestrórum. **V.** Convertimini ad eum in toto corde vestro, & auferite deos alienos de médio vestri. Et.

Lectio ij.

Dixitque David ad adolescentem, qui nuntiábat ei: Unde scis quia mortuus est Saül, & Jónathas filius ejus? Et ait adolescens, qui nuntiábat ei: Casu veni in montem Gélboë, & Saül incumbébat super hastam suam: porro currus & equites appropinquabant ei, & conversus post tergum suum, vidensque me vocávit. Cui cum respondissem: Adsum: dixit mihi: Quisnam es tu? Et ajo ad eum: Amalecites ego sum.

Et locutus est mihi: Sta super me, & interfice me: quóniam tenent me angustia, & adhuc tora ánima mea in me est. Stansque super eum, occidi illum: sciebam enim quòd vivere non poterat post ruina: & tuli diadéma quod erat in capite ejus, & armillas de brachio illius, & áttuli ad te dominum meum huc.

R. Deus ómnium exauditor est: ipse misit Angelum suum, & tulit me de óvibus patris mei: * Et unxit me unctiõe misericórdiæ suæ. **V.** Dóminus, qui eripuit me de ore leónis, & de manu bestia liberávit me. Et.

Lectio iij.

Apprehendens autem David vestiménta sua scidit, omnesque viri, qui erant cum eo, & planxérunt, & flevérunt, & jejunaverunt usque ad vesperam super Saül, & super Jónathan filium ejus, & super populum Dómini, & super domum Israël, eo quòd corruisset gládio. Dixitque David ad juvenem qui nuntiáverat ei: Unde es tu? Qui respondit: Filius hóminis advénit Amalecitate ego sum. Et ait ad eum David: Quare non timuisti mittere manum tuam, ut occideres christum Dómini? Vocansque David unum de pueris suis, ait: Accedens irrué in eum. Qui percussit illum, & mortuus est.

R. Dóminus, qui eripuit me de ore leónis, & de manu bestia liberávit me, * Ipse me eripiet de manibus inimicórum meórum. **V.** Misit Deus misericórdiam suam, & veritatem suam: animam meam eripuit de médio catulorum leónum. Ipse me. Glória Patri. Ipse me.

In secundo Nocturno.

Ex libro Moralium S. Gregórii Papæ.

Lib. 4. cap. 3. & 4.

Lectio iv. Quid est quòd David, qui retribuentibus sibi mala non reddidit, cum Saül & Jónathas bello occumberent, Gélboë montibus

bus maledixit, dicens: Montes Gélboë, nec ros, nec pluvia veniat super vos: neque sint agri primitiarum: quia ibi abjectus est clypeus fortium, clypeus Saül, quasi non esset unctus oleo? Quid est quòd Jeremias, cum prædicationem suam cerneret audientium difficultate præpediri, maledixit, dicens: Maledictus vir, qui annuntiávit patri meo, dicens: Natus est tibi puer masculus?

R. Percussit Saül mille, & David decem millia: * Quia manus Dómini erat cum illo: percussit Philistæum, & abstulit opprobrium eius Israël. **V.** Nonne iste est David, de quo canébat in choro, dicentis: Saül percussit mille, & David decem millia? Quia manus.

Lectio v.

Quid ergo montes Gélboë, Saül moriente deliquerunt, quatenus in eos nec ros, nec pluvia caderet, & ab omni eos viriditatis gemitine sententiæ sermo siccaret? Sed quia Gélboë interpretatur decursus, per Saül autem unctum & mortuum, mors nostri mediátoris exprimitur: non immerito per Gélboë montes superba Judæorum corda signantur: que dum in hujus mundi desideris defluunt, in Christi, id est, uncti se morte miscuerunt: & quia in eis unctus rex corporaliter moritur, ipsi ab omni gratiæ rore siccantur.

R. Montes Gélboë, nec ros, nec pluvia veniant super vos: * Ubi ceciderunt fortes Israël. **V.** Omnes montes, qui estis in circúitu ejus, visitet Dóminus: a Gélboë autem transeat. Ubi.

Lectio vi.

De quibus & bené dicitur, ut agri primitiarum esse non possint. Superbæ quippe Hebræorum mentes primitivos fructus non ferunt: quia in Redemptoris adventu ex parte máxima in perfidia remanentes, primórdia fidei sequi nolú-

runt. Sancta namque Ecclésiá in primitiis suis multitudine Géntium secundata, vix in mundi fine Judæos, quos invenerit, suscipit, & extrémá colligens, eos quasi reliquias frugum ponit.

R. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, & posui te pascere gregem populi mei: * Et fui tecum in ómnibus ubicumque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum. **V.** Fleque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui sunt in terra: & requiem dedi tibi ab ómnibus inimicis tuis. Et fui tecum, Glória Patri. Et fui tecum.

R. vij. Peccavi super numerum arénæ maris, & multiplicata sunt peccata mea: & non sum dignus videre altitudinem cœli præ multitudine iniquitatis meæ: quóniam irritavi iram tuam, * Et malum coram te feci. **V.** Quóniam iniquitatem meam ego cognosco, & delictum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi. Et malum.

R. viij. Duo Séraphim clamábant alter ad alterum: * Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus. **V.** Tres sunt qui testimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, & Spiritus sanctus: & hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

FERIA SECUNDA.

De libro secundo Regum.

Lectio j. Cap. 2.

Igitur post hæc consulit David Dóminum, dicens: Num ascendam in unam de civitatibus Judæ? Et ait Dóminus ad eum: Ascende. Dixitque David: Quo ascendam? Et respondit ei: In Hebron. Ascendit ergo David, & duxit uxóres ejus, Achinoam Jezraélites, & Abigail uxor Nabal Carméli: sed & viros, qui erant cum eo, duxit David singulos cum domo sua: &

manserunt in oppidis Hebron. Venieruntque viri Juda, & unxerunt ibi David, ut regnaret super domum Juda.

R. Recordare Domine testamenti tui, & dic Angelo percipienti: Cesset jam manus tua, * Ut non desoletur terra, & ne perdas omnem animam vivam. **V.** Ego sum qui peccavi, ego qui inique egi: isti qui oves sunt, quid fecerunt? Avertatur obsecro furor tuus Domine à populo tuo. Ut.

Lectio ij.

ET nuntiatum est David, quod viri Jabes Galaad nepelissent Saul. Misit ergo David milites ad viros Jabes Galaad, dixitque ad eos: Benedicti vos à Domino, qui fecistis misericordiam hanc cum domino vestro Saul, & sepelitis eum. Et nunc retribuit vobis quidem Dominus misericordiam & veritatem: sed & ego reddam gratiam, ed quod fecistis verbum istud. Confortetur manus vestra, & estote filii fortitudinis: licet enim mortuus sit dominus vester Saul, tamen me unxit domus Juda in regem sibi.

R. Exaudisti Domine orationem servi tui, ut edificarem templum nomini tuo: * Benedic, & sanctifica domum istam in septemtrium, Deus Israel. **V.** Domine, qui custodis pactum cum servis tuis, qui ambulat coram te in toto corde suo. Benedic.

Lectio iij.

Aber autem filius Ner, princeps exercitus Saul, tulit Isobeth filium Saul, & circumduxit eum per castra, regemque constituit super Galaad, & super Gessuri, & super Jezrahel, & super Ephraim, & super Benjamin, & super Israel universum. Quadraginta annorum erat Isobeth filius Saul cum regnare cepisset super Israel: & duobus annis regnavit: sola autem domus Juda sequebatur David. Et fuit numerus dierum, quos

commoratus est David, imperans in Hebron super domum Juda, septem annorum, & sex mensium.

R. Audi Domine hymnum, & orationem, quam servus tuus orat coram te hodie: ut sint oculi tui aperti, & aures tue intentae. * Super domum istam die ac nocte. **V.** Respice Domine de sanctuario tuo, & de excelso coelorum habitaculo. Super domum. Gloria Patri. Super domum.

F E R I A T E R T I A .

De libro secundo Regum.

Lectio j.

Cum ergo esset praelium inter domum Saul, & domum David, Abner filius Ner regabat domum Saul. Fuerat autem Sauli concubina nomine Respha, filia Aia. Dixitque Isobeth ad Abner: Quare ingressus es ad concubinam patris meum. Qui iratus nimis propter verba Isobeth, ait: Numquid caput canis ego sum adversum Judam hodie, qui fecerim misericordiam super domum Saul patris tui, & super fratres & proximos ejus, & non tradidi te in manus David, & tu requisisti in me quod argueres pro muliere hodie? haec faciat Deus Abner, & haec addat ei, nisi quomodo juravit Dominus David, sic faciam cum eo, ut transferatur regnum de domo Saul, & elevetur thronus David super Israel, & super Judam, à Dan usque Bersabee.

R. Domine, si conversus fuerit populus tuus, & oraverit ad Sanctuarium tuum: * Tu exaudies de caelo Domine, & libera eos de manibus inimicorum suorum. **V.** Si peccaverit in te populus tuus, & conversus egerit penitentiam, veniensque oraverit in isto loco. Tu exaudies.

Lectio ij.

Misit ergo Abner nuntios ad David pro se dicentes: Cujus est terra? Et ut loquerentur: Fac mecum

eum amicitias, & erit manus mea tecum, & redcam ad te universum Israel. Qui ait: Optimè ego faciam tecum amicitias: sed unam rem peto à te, dicens: Non vidèbis faciem meam antequam adduxeris Michol filiam Saul: & sic venies, & vidèbis me. Misit autem David nuntios ad Isobeth filium Saul, dicens: Redde uxorem meam Michol, quam despōndi mihi centum præputiis Philisthim. Misit ergo Isobeth, & tulit eam à viro suo Phaltiel, filio Laïs. Sequebaturque eam vir suus, plorans usque Bahurim: & dixit ad eum Abner: Vade, & revertere. Qui reversus est.

R. Factum est, dum tolleret Dominus Eliam per turbinem in caelum: * Elisèus clamabat, dicens: Pater mi, pater mi, currus Israel, & auriga ejus. **V.** Cumque pèrgerent, & incedentes sermocinarentur, ecce currus igneus, & equi ignei divisèrunt utrumque, & ascendit Elias per turbinem in caelum. Elisèus.

Lectio iij.

Sermōnem quoque intulit Abner ad seniores Israel, dicens: Tam heri, quam nudius tertius quærebatis David ut regnaret super vos. Nunc ergo facite: quoniam Dominus locutus est ad David, dicens: In manu servi mei David salvabo populum meum Israel de manu Philisthim, & omnium inimicorum ejus. Locutus est autem Abner etiam ad Benjamin. Et abiit ut loqueretur ad David in Hebron omnia, quæ placuerant Israeli, & universo Benjamin. Venitque ad David in Hebron cum viginti viris: & fecit David Abner, & viris ejus qui venerant cum eo, convivium. Et dixit Abner ad David: Surgam, ut congregem ad te dominum meum regem omnem Israel.

R. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dominus, & posui te pascere gregem populi mei: * Et fui te-

cum in omnibus ubicumque ambulasti, firmans regnum tuum in aeternum. **V.** Fecique tibi nomen grande, juxta nomen magnorum qui sunt in terra: & requiem dedi tibi ab omnibus inimicis tuis. Et fui tecum. Gloria Patri. Et fui tecum.

F E R I A Q U A R T A .

De libro secundo Regum.

Lectio j.

Cap. 4. b

Venientes igitur filii Remmon Berothite, Rechab & Baana, ingressi sunt servente die domum Isobeth: qui dormiebat super stratum suum meridie. Et ostiaria domus purgans triticum, obdormivit. Ingressi sunt autem domum latenter assumptes spicas tritici, & percusserunt eum in inguine Rechab & Baana frater ejus, & fugerunt. Cum autem ingressi fuissent domum, ille dormiebat super lectum suum in conclavi, & percipientes interfecerunt eum: sublatoque capite ejus, abierunt per viam deserti tota nocte, & attulerunt caput Isobeth ad David in Hebron: dixeruntque ad regem: Ecce caput Isobeth filii Saul inimici tui, qui quærebat animam tuam.

R. Peccavi super numerum arene maris, & multiplicata sunt peccata mea: & non sum dignus videre altitudinem caeli præ multitudine iniquitatis meae: quoniam irritavi iram tuam, * Et malum coram te feci. **V.** Quoniam iniquitatem meam ego cognosco, & delictum meum contra me est semper, quia tibi soli peccavi. Et malum.

Lectio ij.

Respondens autem David Rechab & Baana fratri ejus, filiis Remmon Berothite, dixit ad eos: Vivit Dominus, qui eruit animam meam de omni angustia, quoniam eum, qui annuntiaverat mihi, & dixerat: Mortuus est Saul: qui

putabat se prospera nuntiare, tenui, & occidi eum in Siceleg, cui oportebat mercedem dare pro nuntio. Quanto magis nunc, cum homines impii interfecerunt virum innoxium in domo sua, super lectum suum, non queram sanguinem ejus de manu vestra, & auferam vos de terra? Præcepit itaque David pueris suis, & interfecerunt eos: præcedentesque manus & pedes eorum, suspenderunt eos super piscinam in Hebron: caput autem Isobeth tulerunt, & sepelierunt in sepulchro Abner in Hebron.

R. Exaudisti Domine orationem servii tui, ut ædificarem templum nomini tuo: * Benedic, & sanctifica domum istam in sempiternum. Deus Israël. **V.** Domine, qui custodis pactum cum servis tuis, qui ambulat coram te in toto corde suo. Benedic.

Lectio iij.

Cap. 5.

Et venerunt univærsæ tribus Israël ad David in Hebron, dicentes: Ecce nos, os tuum & caro tua sumus. Sed & heri & nudistertius, cum esset Saül rex super nos, tu eras edicens & reducens Israel: dixit autem Dominus ad te: Tu pasces populum meum Israël, & tu eris dux super Israël. Venerunt quoque & seniores Israël ad regem in Hebron, & percussit cum eis rex David foedus in Hebron coram Domino: unxeruntque David in regem super Israël. Filius triginta annorum erat David, cum regnare coepisset, & quadraginta annis regnavit. In Hebron regnavit super Judam septem annis & sex mensibus: in Jerusalem autem regnavit triginta tribus annis super omnem Israël & Judam. Et abiit rex, & omnes viri qui erant cum eo, in Jerusalem, ad Jebusæum habitatorem terræ: diciturque est David ab eis: Non ingredieris huc, nisi abstuleris cæcos & claudos, Non ingredietur

David huc. Cepit autem David ædificari Sion, hæc est civitas David. **R.** Audi Domine hymnum, & orationem, quam servus tuus orat coram te hodie: ut sint oculi tui aperti, & aures tue intentæ. * Super domum istam die ac nocte. **V.** Respice Domo de sanctuario tuo, & de excelso caelorum habitaculo. Super domum. Gloria Patri. Super.

FERIA QUINTA.

De libro secundo Regum.

Lectio i.

Cap. 6.

Congregavit autem rursum David omnes electos ex Israël triginta millia. Surrexitque David, & abiit, & univærsus populus, qui erat cum eo de viris Juda, ut adducerent arcam Dei, super quam invocatum est nomen Domini exercituum, sedentis in Cherubim super eam. Et imposuerunt arcam Dei super plaustrum novum: tulerintque eam de domo Abinadab, qui erat in Gaba: Oza autem & Ahio filii Abinadab, minabant plaustrum novum.

R. Preparate corda vestra Domino, & servite illi soli: * Et liberabit vos de manibus inimicorum vestrorum. **V.** Convertimini ad eum in toto corde vestro, & auferite deos alienos de medio vestri. Et.

Lectio ii.

Cumque tulissent eam de domo Abinadab, qui erat in Gaba custodiens arcam Dei, Ahio præcedebat arcam. David autem, & omnis Israël ludabant coram Domino in omnibus lignis fabrefactis, & citharis & liris & tympanis & sistris & cymbalis. Postquam autem venerunt ad arcam Nachon, extendit Oza manum ad arcam Dei, & tenuit eam: quoniam calcitrabant boves, & declinaverunt eam. Iratusque est indignatione Dominus contra Ozam, & percussit eum super temeritatem: qui mortuus est ibi juxta arcam Dei.

R.

R. Deus omnium exauditor est: ipse misit Angelum suum, & tulit me de ovibus patris mei: * Et unxit me unctione misericordiae suæ. **V.** Dominus, qui eripuit me de ore leonis, & de manu bestiae liberabit me. Et.

Lectio iij.

Contristatus est autem David eo quod percussisset Dominus Ozam, & vocatum est nomen loci illius: Percussio Oza: usque in diem hanc. Et extimuit David Dominum in die illa, dicens: Quomodo ingredietur ad me arca Domini? Et noluit divèrtere ad se arcam Domini in civitatem David: sed divèrtit eam in domum Obèdedom Gethai. Et habitavit arca Domini in domo Obèdedom Gethai tribus mensibus: & benedixit Dominus Obèdedom, & omnem domum ejus. Nuntiatumque est regi David, quod benedixisset Dominus Obèdedom, & omnia ejus, propter arcam Dei. Abiit ergo David, & adduxit arcam Dei de domo Obèdedom in civitatem David cum gaudio.

R. Dominus, qui eripuit me de ore leonis, & de manu bestiae liberavit me, * Ipse me eripiet de manibus inimicorum meorum. **V.** Misit Deus misericordiam suam, & veritatem suam: animam meam eripuit de medio catulorum leonum. Ipse me. Gloria Patri. Ipse me.

FERIA SEXTA.

De libro secundo Regum.

Lectio i.

Cap. 7.

Et ecce sermo Domini ad Nathan, dicens: Vade, & loquere ad servum meum David: Hæc dicit Dominus: Numquid tu ædificabis mihi domum ad habitandum? Neque enim habitavi in domo ex die illa, qua eduxi filios Israël de terra Ægypti, usque in diem hanc: sed ambulabam in tabernaculo, & in tentorio.

R. Percussit Saül mille, & David de-

cem millia: * Quia manus Domini erat cum illo: percussit Philisthaum, & abstulit opprobrium ex Israël. **V.** Nonne iste est David, de quo canebant in choro, dicentes: Saül percussit mille, & David decem millia? Quia manus.

Lectio iij.

Per cuncta loca, quæ transivi cum omnibus filiis Israel, numquid loquens locutus sum ad unum de tribus Israel, cui præcepi, ut pasceret populum meum Israël, dicens: Quare non ædificastis mihi domum cedrinam? Et nunc hæc dices servo meo David: Hæc dicit Dominus exercituum: Ego tuli te de pascuis sequentem greges, ut esses dux super populum meum Israël: & fui tecum in omnibus ubicumque ambulasti, & interfeci univærsos inimicos tuos: à facie tua: fecique tibi nomen grande, juxta nomen magnorum qui sunt in terra: Et ponam locum populo meo Israël, & plantabo eum, & habitavit sub eo, & non turbabitur amplius: nec addent filii iniquitatis ut affligant eum sicut prius, ex die qua constitui iudices super populum meum Israël: & requiem dabo tibi ab omnibus inimicis tuis. Prædicatque tibi Dominus, quod domum faciat tibi Dominus.

R. Montes Gélboë, nec ros, nec pluvia veniant super vos: * Ubi ceciderunt fortes Israel. **V.** Omnes montes, qui estis in circuitu ejus, visitet Dominus: à Gélboë autem transeat. Ubi ceciderunt.

Lectio iij.

Cumque completi fuerint dies tui, suscitabo semen tuum post te, quod egredietur de utero tuo, & firmabo regnum ejus. Ipse ædificabit domum nomini meo, & stabiliam thronum regni ejus usque in sempiternum. Ego ero ei in patrem,

M 4

trem, & ipse erit mihi in filium: qui si inique aliquid gesserit, arguam eum in virga virorum, & in plagis filiorum hominum. Misericordiam autem meam non auferam ab eo, sicut abstuli à Saül, quem amovi à facie meâ. Et fidelis erit domus tua, & regnum tuum usque in ætænum ante faciem tuam, & thronus tuus erit firmus jûgiter. Secundùm omnia verba hæc, & juxta universam visionem istam, sic locutus est Nathan ad David.

R. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dominus, & pòsui te pascere gregem pòpuli mei: * Et fui tecum in omnibus ubicumque ambulasti, firmans regnum tuum in ætænum. **V.** Fecique tibi nomen grande, juxta nomen magnòrum qui sunt in terra: & requiem dedi tibi ab omnibus inimicis tuis. Et fui tecum. Glòria Patri. Et fui tecum.

S A B B A T O.

De libro secundo Regum.

Lectio j.

Cap. 11.

Factum est autem, vertente anno, eo tempore quo solent reges ad bella procedere, misit David Joab, & servos suos cum eo, & universum Israël, & vastaverunt filios Ammon, & obsederunt Rabba: David autem remansit in Jerusalem. Dum hæc agerentur, accidit ut surgeret David de strato suo post meridiem, & deambularet in solarío domus regie: viditque mulierem se lavantem, ex adverso super solarium suum: erat autem mulier pulchra valde. Misit ergo rex, & requisivit quæ esset mulier. Nuntiatumque est ei, quòd ipsa esset Bethsabée filia Elíam, uxor Uriæ Hethæi. Missis itaque David nuntiis, tulit eam.

R. Peccavi super numerum aræe maris, & multiplicata sunt peccata mea: & non sum dignus videre altitudinem cæli præ multitudine iniquitatis meæ: quoniam irriavi iram

tuam. * Et malum coram te feci. **V.** Quoniam iniquitatem meam ego cognosco, & delictum meum contra me est semper, quia tibi soli peccavi. Et malum.

Lectio ij.

ET reversa est in domum suam concépto foetu. Mittensque nuntiavit David, & ait: Concépi. Misit autem David ad Joab, dicens: Mitte ad me Uriam Hethæum. Misitque Joab Uriam ad David. Et venit Urias ad David. Quæsitque David quam recte ageret Joab, & pòpulus, & quomodo administraretur bellum. Et dixit David ad Uriam: Vade in domum tuam, & lava pedes tuos. Et egressus est Urias de domo regis, secutusque est eum cibus regius. Dormivit autem Urias ante portam domus regie cum aliis servis domini sui, & non descendit ad domum suam. Nuntiatumque est David à dicentibus: Non ivit Urias in domum suam. Et ait David ad Uriam: Numquid non de via venisti? quare non descendisti in domum tuam? Et ait Urias ad David: Arca Dei & Israël & Juda habitant in papilionibus, & dominus meus Joab, & servi domini mei super faciem terræ manent: & ego ingrediar domum meam, ut comedam & bibam, & dormiam cum uxore mea? per salutem tuam, & per salutem animæ tuæ non faciam rem hanc.

R. Exaudisti Domine orationem servi tui, ut edificarem templum nomini tuo: * Benedic, & sanctifica domum istam in sempiternum, Deus Israël. **V.** Domine, qui custodis pactum cum servis tuis, qui ambulat coram te in toto corde suo. Benedic.

Lectio iij.

AIt ergo David ad Uriam: Mane hic etiam hodie, & cras dimittam te. Mansit Urias in Jerusalem in die illa & altera: & vocavit

vit eum David, ut comederet coram se, & biberet, & inebriavit eum: qui egressus vespere, dormivit in strato suo cum servis domini sui, & in domum suam non descendit. Factum est ergo mane, & scripsit David epistolam ad Joab: misitque per manum Uriæ, scribens in epistola: Pònite Uriam ex adverso belli, ubi fortissimum est prælium: & derelinquite eum, ut percussus intreat. Igitur cum Joab obsideret urbem: pòsuit Uriam in loco ubi sciebatur viros esse fortissimos. Egressique viri de civitate, bellabant adversum Joab, & ceciderunt de pòpulo servorum David, & mortuus est etiam Urias Hethæus.

R. Audi Domine hymnum, & orationem, quam servus tuus orat coram te hodie: ut sint oculi tui aperti & aures tuæ intentæ. * Super domum istam die ac nocte. **V.** Respice Domine de sanctuario tuo, & de excelso cælorum habitaculo. Super domum. Glòria Patri. Super domum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Obsecro Domine, aufer iniquitatem servi tui, quia insipienter egi.

DOMINICA VI.

Post Pentecosten.

In primo Nocturno.

De libro secundo Regum.

Lectio j.

Cap. 12.

Misit ergo Dominus Nathan ad David: qui cum venisset ad eum, dixit ei: Duo viri erant in civitate una, unus dives, & alter pauper. Dives habebat oves, & bobes plurimos valde. Pauper autem nihil habebat omnino, præter ovem unam parvulam, quam emerat, & nutrierat, & quæ creverat apud eum cum filiis ejus simul, de pane illius comedens, & de calice ejus bibens, & in sinu illius dormiens: eratque illi sicut filia. Cum autem peregrinus quidam venisset ad divitem, parcens ille sumere de ovibus & de bobus

suis, ut exhiberet convivium peregrino illi, qui venerat ad se, tulit ovem viri pauperis, & præparavit cibos homini qui venerat ad se.

R. Præparate corda vestra Domino, & servite illi soli: * Et liberavit vos de manibus inimicòrum vestrorum. **V.** Convertimini ad eum in toto corde vestro, & auferete deos alienos de medio vestri. Et liberavit.

Lectio ij.

Iratius autem indignatione David adversus hominem illum nimis, dixit ad Nathan: Vivit Dominus: quoniam filius mortis est vir qui fecit hoc. Ovem reddet in quadruplum, eò quòd fecerit verbum istud, & non pepercit. Dixit autem Nathan ad David: Tu es ille vir. Hæc dicit Dominus Deus Israël: Ego unxi te in regem super Israël: & ego erui te de manu Saül, & dedi tibi domum domini tui, & uxores domini tui in sinu tuo, dedique tibi domum Israël & Juda: & si parva sunt ista, adiciam tibi multo majora. Quare ergo contempsisti verbum Domini, ut faceres malum in conspectu meo? Uriam Hethæum percussisti gladio, & uxorem illius accepisti in uxorem tibi, & interfecisti eum gladio filiorum Ammon.

R. Deus omnium exauditor est: ipse misit Angelum suum, & tulit me de ovibus patris mei: * Et unxit me unctiòne misericordie suæ. **V.** Dominus, qui eripuit me de ore leonis, & de manu bestiarum liberavit me. Et.

Lectio iij.

Quam ob rem non recedet gladius de domo tua usque in sempiternum, eò quòd despexeris me, & tuleris uxorem Uriæ Hethæi, ut esset uxor tua. Itaque hæc dicit Dominus: Ecce, ego suscitabo super te malum de domo tua, & tollam uxores tuas in oculis tuis, &

dabo próximo tuo, & dormiet cum uxóribus tuis in oculis Solis hujus. Tu enim fecisti absconditè: ego autem faciam verbum istud in conspectu omnis Israël, & in conspectu Solis. Et dixit David ad Nathan: Peccavi Dómino. Dixitque Nathan ad David: Dóminus quoque transtulit peccátum tuum: non morieris. Veróntamen quóniam blasphemáre fecisti inimicos Dómini, propter verbum hoc, filius, qui natus est tibi, morte morietur. Et reversus est Nathan in domum suam. Percussit quoque Dóminus párvulum, quem pepererat uxor Uriæ David, & deperávit est. Deprecatusque est David Dóminum pro párvulo: & jejunávit David jejunio, & ingressus seorsum, jacuit super terram.

R. Dóminus, qui eripuit me de ore leónis, & de manu bestia liberávit me, * Ipse me eripiet de manibus inimicórum meórum. **V.** Misit Deus misericórdiam suam, & veritátem suam: ánimam meam eripuit de médio catulórum leónum. Ipse me. Glória Patri. Ipse me.

In secundo Nocturno.

Ex libro Sancti Ambrosii Episcopi de Apologia David.

Lectio iv. *Apolog. 1. cap. 2.*
Nusquisque nostrum per singulas horas quam multa delinquit, nec tamen unusquisque de plebe peccátum suum confitendum putat. Ille rex tantum ac potens, ne exiguo quidem momento manere penes se delicti passus est conscientiam: sed pramaturá confessione, atque immenso dolore, reddidit peccátum suum Dómino. Quem mihi nunc facile reperias honoratum ac divitem, qui si arguatur alicujus culpæ reus, non molestè ferat? At ille régio clarus império, tot divinis probatus oraculis, cum à priváto homine corripérétur,

quòd graviter deliquisset, non indignatus infremuit, sed confessus ingemuit culpæ dolore.

R. Percussit Saül mille, & David decem millia: * Quia manus Dómini erat cum illo: percussit Philisthæum, & abstulit opprobrium ex Israël: **V.** Nonne iste est David, de quo canébat in choro, dicentes: Saül percussit mille, & David decem millia? Quia manus.

Lectio v.

Denique Dóminum dolor intimi movit affectus, ut Nathan diceret: Quóniam peccávit te; & Dóminus abstulit peccátum tuum. Matúris itaque venia, profundam regis fuisse peniténtiam declarávit, quæ tanti erroris offensam traduxerit. Alii hómines cum à sacerdotibus corripiantur, peccátum suum ingravant, dum negare cupiunt, aut defendere; ibique eórum lapsus est major, ubi sperátur correctio. Sancti autem Dómini, qui consummare plium certamen gestiunt, & currere cursum salútis, sicubi fortè ut hómines corrérint, natúræ magis fragilitate, quam peccandi libidine, acríores ad curréndum rusúrgunt, pudóris stimulo majora reparantes certamina: ut non solum nullum attulisse æstimet vel lapsus impediméntum, sed etiam velocitatis incentiva cumulasse.

R. Montes Gélboë, nec ros, nec pluvia veniant super vos: * Ubi ceciderunt fortes Israël. **V.** Omnes montes, qui estis in circúitu ejus, visitavit Dóminus: à Gélboë autem transeat. Ubi ceciderunt.

Lectio vi.

Cap. 4.

Peccávit David, quod solent reges: sed peniténtiam gessit, flevit, ingemuit, quod non solent reges. Confessus est culpam, obsecrávit indulgéntiam, humili stratus deplorávit ærumnam, jejunávit, orávit, confessionis suæ testimónium

in

in perpétua sæcula vulgato dolore transmisit. Quod erubescunt facere privati, rex non erubuit confiteri. Qui tenentur légibus, audent suum negare peccátum, dedignantur rogare indulgéntiam, quam petebat qui nullis légibus tenebatur humanis. Quòd peccávit, conditionis est: quòd supplicávit, correctiónis. Lapsus communis, sed specialis confessio. Culpam itaque incidisse, natúra est: diluisse, virtutis.

R. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, & posui te pascere gregem pópuli mei: * Et fui tecum in ómnibus ubicumque ambulasti, firmans regnum tuum in ætérnum.

V. Fecique tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui sunt in terra: & réquiem dedi tibi ab ómnibus inimicis tuis. Et fui tecum. Glória Patri. Et fuit tecum.

R. vij. Peccávi super número aréne maris, & multiplicata sunt peccata mea: & non sum dignus vidére altitudinem cœli præ multitudine iniquitatis mee: quóniam irritavi iram tuam, * Et malum coram te feci. **V.** Quóniam iniquitatem meam ego cognosco, & delictum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi. Et malum.

R. viij. Duo Séraphim clamabant alter ad alterum: * Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus. **V.** Tres sunt qui testimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, & Spíritus sanctus: & hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Singla est.

F E R I A S E C U N D A .

De libro secundo Regum.

Lectio j.

Cap. 13. e

Porro non est locútus Absalom ad Amnon nec malum, nec bonum: óderat enim Absalom Amnon, eò quòd violáset Thamar sorórem suam. Factum est au-

tem post tempus biennii, ut tonderentur oves Absalom in Baalhazor, quæ est juxta Ephraim: & vocávit Absalom omnes filios regis: venitque ad regem, & ait ad eum: Ecce tondentur oves servi tui: véniat, oro, rex cum servis suis ad servum suum. Dixitque rex ad Absalom: Noli fili mi, noli rogare ut veniamus omnes, & gravem te. Cum autem cogeret eum, & nolisset ire, benedixit ei.

R. Recordáre Dómine testaménti tui, & dic Angelo percutiénti: Cesset jam manus tua, * Ut non desolétur terra, & ne perdas omnem animam vivam. **V.** Ego sum qui peccávi, ego qui iniquè egi, isti qui oves sunt, quòd fecerunt? Avertatur óbscuro futurus tuus Dómine à pópulo tuo. **Or.**

Lectio ij.

Et ait Absalom: Si non vis venire, veniat, óbscuro, nobiscum saltem Amnon frater meus. Dixitque ad eum rex: Non est necesse ut vadat tecum. Coëgit itaque Absalom eum, & dimisit cum eo Amnon & universos filios regis. Feceratque Absalom convitium quasi convivium regis. Præcepérat autem Absalom perieris suis, dicens: Observate cum tumultus fuerit Amnon vino, & dixeró vobis: Percutite eum, & interdicite: nolite timere: ego enim sum qui præcipio vobis: roborámini, & estote viri fortes. Fecerunt ergo pieri Absalom adversum Amnon, sicut præcepérat eis Absalom. Surgentesque omnes filii regis ascendérunt singuli mulas suas, & fugerunt.

R. Exaudisti Dómine orationem servi tui, ut edificárem templum nómini tuo: * Bénedic, & sanctifica domum istam in sempiternum, Deus Israël. **V.** Dómine, qui custodis pactum cum servis tuis, qui ambulat coram te in toto corde suo. Bénedic.

Lectio

Lectio iij.

Cumque adhuc pergerent in itinere, fama pervenit ad David, dicens: Percussit Absalom omnes filios regis, & non remansit ex eis saltem unus. Surrexit itaque rex, & scidit vestimenta sua, & cecidit super terram, & omnes servi illius, qui assistebant ei, sciderunt vestimenta sua. Respondens autem Ionadab filius Sémmaa fratris David, dixit: Ne aestimet dominus meus rex, quòd omnes pueri filii regis occisi sint. Amnon solus mortuus est, quoniam in ore Absalom erat positus, ex die qua oppressit Thamar sororem ejus. Nunc ergo ne ponat dominus meus rex super cor suum verbum istud, dicens: Omnes filii regis occisi sunt: quoniam Amnon solus mortuus est. Fugit autem Absalom.

R. Audi Dómine hymnum, & orationem, quam servus tuus orat coram te hodiè: ut sint oculi tui aperti, & aures tuæ intente. **V.** Super domum istam die ac nocte. **V.** Respice Dómine de sanctuario tuo, & de excelsis caelorum habitaculo. Super domum. Glória Patri. Super domum.

FERIA TERTIA.

De libro secundo Regum.

Lectio i.

Cum ingressa fuisset mulier Thecutis ad regem, cecidit coram eo super terram, & adoravit, & dixit: Serva me rex. Et ait ad eam rex: Quid causa habes? Quæ respondit: Heu, mulier vidua ego sum: mortuus est enim vir meus. Et ancilla tuæ erant duo filii: qui rixati sunt adversum se in agro, nullisque erat, qui eos prohibere posset, & percussit alter alterum, & interfecit eum. Et ecce consurgens universa cognatio adversum ancillam tuam, dicit: Trade eum, qui percussit fratrem suum, ut occidamus eum pro anima fratris sui, quem interfecit, &

deleamus hæredem: & querunt extingui scintillam meam, quæ relicta est, ut non supersit viro meo nomen, & reliquæ super terram.

R. Dómine, si conversus fuerit populus tuus, & oraverit ad sanctuarium tuum: **V.** Tu exaudies de caelo Dómine, & libera eos de manibus inimicorum suorum. **V.** Si peccaverit in te populus tuus, & conversus egerit penitentiam, veniensque oraverit in isto loco. Tu exaudies.

Lectio ij.

Et ait rex: Qui contradixerit tibi adduc eum ad me, & ultra non addet ut tangat te. Quæ ait: Recordetur rex Dómini Dei sui, ut non multiplicentur proximi sanguinis ad ulciscendum, & nequam interficiant filium meum. Qui ait: Vivit Dóminus, quia non cadet de capillis filii tui super terram. Dixit ergo mulier: Loquatur ancilla tua ad dñm tuum regem verbum. Et ait: Lóquere. Dixitque mulier: Quare cogitasti hujuscemodi rem contra populum Dei, & locutus est rex verbum istud, ut peccet, & non reducat ejectionem suam? Omnes morimur, & quasi aquæ dilabimur in terram, quæ non revertitur: nec vult Deus perire animam, sed retractat cogitans ne penitus pereat qui abiectus est.

R. Factum est, dum tólleret Dóminus Ellam per turbinem in caelum, **V.** Elisæus clamabat, dicens: Pater mi, pater mi, currus Israël, & auriga ejus. **V.** Cumque pergerent, & incedentes sermocinarentur, ecce currus igneus, & equi ignei divisérunt utrumque, & ascendit Elias per turbinem in caelum. Elisæus clamabat.

Lectio iij.

Et ait rex: Numquid manus Joab tecum est in omnibus istis? Respondit mulier, & ait: Per salutem animæ tuæ, dómine mi rex, nec ad-

si-

sinistram, nec ad dexteram est ex omnibus his, quæ locutus est dominus meus rex: servus enim tuus Joab, ipse præcepit mihi, & ipse posuit in os ancilla tuæ omnia verba hæc. Ut verterem figuram sermonis hujus, servus tuus Joab præcepit istud: tu autem dómine mi rex, sapiens es, sicut habet sapientiam Angelus Dei, ut intelligas omnia super terram. Et ait rex ad Joab: Ecce placatus feci verbum tuum, vade ergo, & revoca puerum Absalom.

R. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, & posui te pascere gregem populi mei: **V.** Et fui tecum in omnibus ubicumque ambulasti, firmans regnum tuum in æternum. **V.** Fecique tibi nomen grande, juxta nomen magnorum qui sunt in terra: & requiem dedi tibi ab omnibus inimicis tuis. Et. Glória Patri. Et.

FERIA QUARTA.

De libro secundo Regum.

Lectio j.

Igitur post hæc fecit sibi Absalom currus, & equites, & quinquaginta viros, qui præcederent eum. Et manè consurgens Absalom, stabat juxta introitum portæ, & omnem virum, qui habebat negotium ut veniret ad regis judicium, vocabat Absalom ad se, & dicebat: De qua civitate es tu? Qui respondens ajebat: Ex una tribu Israël ego sum servus tuus. Respondebatque ei Absalom: Videntur mihi sermones tui boni & justi. Sed non est qui te audiat constitutus a rege.

R. Peccavi super numerum arène maris, & multiplicata sunt peccata mea: & non sum dignus videre altitudinem cæli præ multitudine iniquitatis meæ: quoniam irritavi iram tuam, **V.** Et malum coram te feci. **V.** Quoniam iniquitatem meam ego cognosco, & delictum meum contra

me est semper, quia tibi soli peccavi. Et malum.

Lectio ij.

Dicebatque Absalom: Quis me constituit iudicem super terram, ut ad me veniant omnes, qui habent negotium, & justè iudicem? Sed & cum accederet ad eum homo ut salutarèt illum, extendebat manum suam, & apprehendens, osculabatur eum. Faciebatque hoc omni Israël venienti ad judicium, ut audiretur à rege, & sollicitabatur corda virorum Israël.

R. Exaudisti Dómine orationem servi tui, ut edificarem templum nomini tuo: **V.** Benedic, & sanctifica domum istam in sempiternum, Deus Israël. **V.** Dómine, quicustodis pactum cum servis tuis, qui ambulat coram te in toto corde suo. Benedic.

Lectio iij.

Post quadraginta autem annos, dixit Absalom ad regem David: Vadam, & reddam vota mea quæ voti Dómino in Hebron. Vivens enim vovit servus tuus, cum esset in Gessur Syria, dicens: Si reduxerit me Dóminus in Jerusalem, sacrificabo Dómino. Dixitque ei rex David: Vade in pace. Et surrexit, & abiit in Hebron. Misit autem Absalom exploratores in universas tribus Israël, dicens: Statim ut audieritis clangorem buccinæ, dicit: Regnavit Absalom in Hebron. **R.** Audi Dómine hymnum, & orationem, quam servus tuus orat coram te hodiè: ut sint oculi tui aperti, & aures tuæ intente. **V.** Super domum istam die ac nocte. **V.** Respice Dómine de sanctuario tuo, & de excelsis caelorum habitaculo. Super domum. Glória Patri. Super domum.

FERIA QUINTA.

De libro secundo Regum.

Lectio j.

Venit igitur nuntius ad David, dicens: Toto corde universus

15-

Israël sequitur Absalom. Et ait David servis suis, qui erant cum eo in Jerusalem: Surgite, fugiamus: neque enim erit nobis effugium a facie Absalom: festinate egredi, ne forte veniens occupet nos, & impellat super nos ruinas, & percutiat civitatem in ore gladii. Dixeruntque servi regis ad eum: Omnia quaecumque præcepit Dominus noster rex, libenter exequemur servi tui.

R. Præparate corda vestra Domino: & servite illi soli: * Et liberabit vos de manibus inimicorum vestrorum. **V.** Convertimini ad eum in toto corde vestro, & auferite deos alienos de medio vestri. Et liberabit.

Lectio ij.

Egressus est ergo rex, & universa domus ejus pedibus suis: & dereliquit rex decem mulieres concubinas ad custodiendam domum. Egressusque rex & omnis Israël pedibus suis, stetit procul a domo, & universi servi ejus ambulabant juxta eum, & legiones Cerethi, & Phelēthi, & omnes Gethai, pugnatores validi, sexcenti viri qui secuti eum fuerant de Geth pedites, præcedebant regem. **R.** Deus omnium exauditor est: ipse misit Angelum suum, & tulit me de ovibus patris mei: * Et unxit me unctione misericordiae suae. **V.** Dominus, qui eripuit me de ore leonis, & de manu bestiae liberabit me. Et.

Lectio iij.

Dixit autem rex ad Ethai Gethaem: Cur venis nobiscum? revertere, & habita cum rege, quia peregrinus es, & egressus es de loco tuo. Heri venisti, & hodie compelleris nobiscum egredi? ego autem vadam quod iturus sum: revertere, & reduc tecum fratres tuos, & Dominus faciet tecum misericordiam & veritatem, quia ostendisti gratiam & fidem. **R.** Dominus, qui eripuit me de ore leonis, & de manu bestiae liberabit

me. * Ipse me eripiet de manibus inimicorum meorum. **V.** Misit Deus misericordiam suam, & veritatem suam: animam meam eripuit de medio caulorum leonum. Ipse me. Gloria Patri. Ipse me.

FERIA SEXTA.

De libro secundo Regum.

Lectio j. Cap. 16.

Venit ergo rex David usque Bahurim: & ecce egrediebatur inde vir de cognatione domus Saül, nomine Semei, filius Gera, procedebatque egrediens, & maledicebat, mittebatque lapides contra David, & contra universos servos regis David: omnis autem populus, & universi bellatores a dextro & a sinistro latere regis incedebant. Itā autem loquebatur Semei cum malediceret regi: Egredere, egredere vir sanguinum, & vir Belial. Reddidit tibi Dominus universum sanguinem domus Saül: quoniam invasisti regnum pro eo.

R. Percussit Saül mille, & David decem millia: * Quia manus Domini erat cum illo: percussit Philisthaum, & abstulit opprobrium ex Israël. **V.** Nonne iste est David, de quo canebant in choro, dicentes: Saül percussit mille, & David decem millia? Quia. Lectio ij.

Dixit autem Abisai filius Sarviae regi: Quare maledicit canis hic mortuo domino meo regi? vadam, & amputabo caput ejus. Et ait rex: Quid mihi & vobis est, filii Sarviae? dimitte eum ut maledicat: Dominus enim præcepit ei, ut malediceret David: & quis est, qui audeat dicere, quare sic fecerit?

R. Montes Gélboë, nec ros, nec pluvia veniant super vos: * Ubi ceciderunt fortes Israël. **V.** Omnes montes, qui estis in circuitu ejus, visitet Dominus: a Gélboë autem transeat. Ubi ceciderunt.

Lec-

Lectio iij.

Et ait rex Abisai, & universis servis suis: Ecce filius meus, qui egressus est de utero meo, querit animam meam: quanto magis nunc filius Jemini? dimitte eum, ut maledicat juxta præceptum Domini: si forte respiciat Dominus afflictionem meam, & reddat mihi Dominus bonum pro maledictione hac hodierna.

R. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dominus, & posui te pascere gregem populi mei: * Et fui tecum in omnibus ubicumque ambulasti, firmans regnum tuum in æternum.

V. Fecique tibi nomen grande, juxta nomen magnorum qui sunt in terra: & requiem dedi tibi ab omnibus inimicis tuis. Et fui tecum. Gloria Patri. Et fui tecum.

SABBATO.

De libro secundo Regum.

Cap. 18. b.

Egressus est populus in campum contra Israël, & factum est prælium in saltu Ephraim. Et cæsus est ibi populus Israël ab exercitu David, facta est plaga magna in die illa, viginti millium. Fuit autem ibi prælium dispersum super faciem omnis terræ, & multo plures erant, quos saltus consumperat de populo, quam hi, quos voraverat gladius in die illa.

R. Peccavi super numerum aræne maris, & multiplicata sunt peccata mea: & non sum dignus videre altitudinem caeli præ multitudinem iniquitatis meæ: quoniam irritavi iram tuam, * Et malum coram te feci. **V.** Quoniam iniquitatem meam ego cognosco, & delictum meum contra me estsemper, quia tibi soli peccavi. Et.

Lectio ij.

Accidit autem ut occurreret Absalom servis David, sedens mulo: cumque ingressus fuisset mu-

lus subter condensans quercum & magnam, adhesit caput ejus quercui: & illo suspensio inter caelum & terram, mulus, qui insederat, pertransivit. Vidit autem hoc quispiam, & nuntiavit Joab, dicens: Vidi Absalom pendere de quercu. Et ait Joab viro, qui nuntiaverat ei: Si vidisti, quare non confodisti eum cum terra, & ego dedissem tibi decem argenti siclos, & unum bálteum? Qui dixit ab Joab: Si appenderes in manibus meis mille argenteos, nequamquam mitterem manum meam in filium regis: audiētius enim nobis præcepit rex tibi, & Abisai, & Ethai, dicens: Custodite mihi puerum Absalom.

R. Exaudisti Domine orationem servi tui, ut ædificarem templum nomini tuo: * Benedic, & sanctifica domum istam in sempiternum, Deus Israël. **V.** Domine, qui custodis pactum cum servis tuis, qui ambulat coram te in toto corde suo. Benedic.

Lectio iij.

Et ait Joab: Non sicut tu vis, sed aggreddiar eum coram te. Tulit ergo tres lanceas in manu sua, & infixit eas in corde Absalom: cumque adhuc palpitaret haerens in quercu, cucurrerunt decem juvenes armigeri Joab, & percutientes interfecerunt eum. Cæcinit autem Joab buccinā, & retinuit populum, ne persequeretur fugientem Israël, volens parcere multitudini. Et tulērunt Absalom, & projecerunt eum in saltu, in foveam grandem, & comportaverunt super eum acervum lapidum magnum nimis.

R. Audi Domine hymnum, & orationem, quam servus tuus orat coram te hodie: ut sint oculi tui aperti, & aures tuae intentae. * Super domum istam die ac nocte. **V.** Respice Domine de sanctuario tuo, & de excelso caelorum habitaculo. Super domum. Gloria Patri. Super.

Ad

Ad Magnificat, Antiphona.
Unxerunt Salomōnem Sadoe sacerdos, & Nathan Prophēta, regem in Gihon, & ascendentes læti dixerunt: Vivat rex in æternum.

Nisi potenda sit Antiphona pro Dominica prima Augusti: quia tunc omisiss Antiphonis & Lectionibus de libris Regum, ponuntur de libris Salomonis: quod etiam servatur in sequentibus Hebdomadis.

DOMINICA VII.

Post Pentecosten.

In primo Nocturno.
Incipit liber tertius Regum.

Lectio j. *Cap. 1.*
Et rex David senētat, habebatque ætatē plurimos dies: cumque operirētur vēstibus, non calefēbat. Dixērunt ergo ei servi sui: Quærāmus dōmīno nostro regi adolescentulam virginem, & stet coram rege, & foveat eam, dormiatque in sinu suo, & calefaciat dōmīnum nostrum regem. Quæsiērunt igitur adolescentulam speciosam in omnibus finibus Israel, & invenerunt Abisag Sunamitidem, & adduxerunt eam ad regem. Erat autem puella pulchra nimis, dormiebatque cum rege, & ministrabat ei, rex verō non cognōvit eam.

R. Præparāte corda vestra Dōmīno, & servite illi soli: * Et liberābit vos de mānibus inimicōrum vestrorum.
Y. Convertimini ad eum in toto corde vestro, & auferte deos aliēnos de medio vestri. Et liberābit.

Lectio ij.
Adonias autem filius Haggith elevabatur, dicens: Ego regnabo. Fecitque sibi currus & equites, & quinquaginta viros, qui current ante eum. Nec corripuit eum pater suus aliquando, dicens: Quare hoc fecisti? Erat autem & ipse pulcher validus, secundus natu post Absalom. Et sermo ei cum Joab filio Sarviæ,

& cum Abiathar sacerdotē, qui adjuvabant partes Adonias. Sadoe vero sacerdos, & Banaias filius Joia-dæ, & Nathan Prophēta, & Semei, & Rei, & robur exercitus David non erat cum Adonia.

R. Deus omnium exauditor est: ipse misit Angelum suum, & tulit me de ovibus patris mei: * Et unxit me unctiōne misericordiæ suæ. **Y.** Dōminus, qui eripuit me de ore leōnis, & de manu bēstiæ liberāvit me. Et unxit.

Lectio iij.

Dixit itaque Nathan ad Bethsabēe matrem Salomonis: Num audisti, quod regnāverit Adonias filius Haggith, & dōmīnus noster David hoc ignōrat? Nunc ergo veni, accipe consilium a me, & salva animam tuam, filique tui Salomonis. Vade, & ingredere ad regem David, & dic ei: Nonne tu domine mi rex jurasti mihi ancillæ tuæ, dicens: Salomon filius tuus regnabit post me, & ipse sedēbit in solio meo? quare ergo regnat Adonias? Et adhuc ibi te loquente cum rege, ego veniam post te, & complēbo sermones tuos. Ingressa est itaque Bethsabēe ad regem in cubiculum.

R. Dōminus, qui eripuit me de ore leōnis, & de manu bēstiæ liberāvit me, * Ipse me eripiet de mānibus inimicōrum meorum. **Y.** Misit Deus misericordiā suam, & veritatem suam: animam meam eripuit de medio catulōrum leōnum. Ipse me. Glōria Patri. Ipse me.

In secundo Nocturno.

Ex Epistola Sancti Hierōnyimi Presbyteri ad Nepotianum.

Lectio iv. *Epist. 2. tom. 1.*
David annos natus septuaginta, bellicōsus quondam vir, senectūte frigescente non poterat calefieri. Quaritur itaque puella de universis finibus Israel Abisag Sunamitis

Lectio vj.

tis, quæ cum rege dormiret, & semile corpus calefaceret. Quæ est ista Sunamitis, uxor & virgo, tam fervens, ut frigidum calefaceret; tam sancta, ut calētem ad libidinem non provocaret? Exponat sapientissimus Salomon patris sui delicias, & pacificus bellatoris viri narret amplexus. Posside sapientiam, posside intelligentiam. Ne obliviscaris, & ne declinaveris à verbis oris mei, neque derelinquas illam, & apprehēdet te: ama illam, & servabit te. Principium sapientiæ, posside sapientiam: & in omni possessione tua posside intelligentiam: circumda illam, & exaltavit te: honora illam, & amplexabitur te: ut det capiti tuo coronam gratiarum. Corona quoque deliciarum proteget te.

R. Percussit Saül mille, & David decem millia: * Quia manus Dōmini erat cum illo: percussit Philisthæum, & abstulit opprobrium ex Israël. **Y.** Nonne iste est David, de quo canēbant in choro, dicētes: Saül percussit mille, & David decem millia? Quia manus.

Lectio v.

Omnes penē virtutes cōrporis mutantur in sēnibus, & crescente solā sapientia, decrescent cætera: jejūnia, vigiliæ, chameūnia, id est, super pavimentum dormitiōnes, huc illucque discursus, peregrinōrum susceptio, defēnsio pauperum, instanti orationū, & perseverantiæ, visitatio languentium, labor manū unde præbeantur elemōsine. Et ne sermonem longius protraham, cuncta quæ per corpus exercēntur, fracto corpore minora fiunt.

R. Montes Gélboë, nec ros, nec pluvia veniant super vos: * Ubi ceciderunt fortes Israël. **Y.** Omnes montes, qui estis in circuitu ejus, visitet Dōminus: à Gélboë autem transeat. Ubi ceciderunt.

Part. Estiva.

Nec hoc dico, quod in juvenibus & adhuc solidioris ætatē, his dumtaxat, qui labore & ardentissimo studio, vitæ quoque sanctimoniam, & orationis ad Dōmīnum Jesum frequentiam, scientiam consecuti sunt, frigeat sapientia, quæ in plerisque sēnibus ætate marcescit: sed quod adolescentia multa cōrporis bella sustineat, & inter incentiva vitiorum, & carnis titillationes, quasi ignis in lignis viridibus suffocetur, ut sum non possit explicare fulgorem. Senectus verò rursus eorum, qui adolescentiam suam honestis artibus instruxerunt, & in lege Dōmīni meditati sunt die ac nocte, ætate fit doctor, ut tritior, processu temporis sapientior, & veterum studiorum dulcissimos fructus metit.

R. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dōmīnus, & posui te pascere gregem pōpuli mei: * Et fui tecum in omnibus ubicumque ambulasti, firmans regnum tuum in æternum. **Y.** Fecique tibi nomen grande, iuxta nomen magnorum qui sunt in terra: & requiem dedi tibi ab omnibus inimicis tuis. Et fui tecum. Glōria Patri. Et fui tecum.

R. vij. Peccavi super nūmerum arēnæ maris, & multiplicata sunt peccata mea: & non sum dignus videre altitudinem cœli præ multitudīne iniquitatis mee: quoniam irritavi iram tuam, * Et malum coram te feci. **Y.** Quoniam iniquitatem meam ego cognosco, & delictum meum contra me est semper, quia tibi soli peccavi. Et malum.

R. vij. Duo Seraphim clamabant alter ad alterum: * Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dōmīnus Deus Sabaoth: * Plena est omnis terra glōria ejus.

Y. Tres sunt qui testimonium dant in cœlo, Pater, Verbum, & Spi-

N

ri-

ritus sanctus: & hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena est.

FERIA SECUNDA.

De libro tertio Regum.

Lectio i.

ET respondit rex David, dicens: Vocate ad me Bethsabée. Quae cum fuisset ingressa coram rege, & stetit ante eum, juravit rex, & ait: Vivit Dominus, qui eruit animam meam de omni angustia, quia sicut juravi tibi per Dominum Deum Israël, dicens: Salomon filius tuus regnabit post me, & ipse sedebit super solum meum pro me: sic faciam hodie. Summissioque Bethsabée in terram vultu, adoravit regem, dicens: Vivit dominus meus David in aeternum.

R. Recordare Domine testamenti tui, & dic Angelo percipienti: Cesset jam manus tua, Ut non desoletur terra, & ne perdas omnem animam vivam. **V.** Ego sum qui peccavi, ego qui inique egi, isti qui oves sunt, quid fecerunt? Avertatur obsecro furor tuus Domine a populo tuo. Ut non.

Lectio ii.

Dixit quoque rex David: Vocate mihi Sadoc sacerdotem, & Nathan Prophetam, & Banaiam filium Joiadae. Qui cum ingressi fuissent coram rege, dixit ad eos: Tollite vobiscum servos Domini vestri, & imponite Salomonem filium meum super mulam meam: & ducite eum in Gihon. Et ungat eum ibi Sadoc sacerdos, & Nathan Propheta in regem super Israël: & canetis buccina, atque dicetis: Vivat rex Salomon. Et ascenditis post eum, & veniet, & sedebit super solum meum, & ipse regnabit pro me.

R. Exaudisti Domine orationem servi tui, ut edificarem templum nomini tuo: * Benedic, & sanctifica domum istam in sempiternum,

Deus Israël. **V.** Domine, qui custodisti pactum cum servis tuis, qui ambulat coram te in toto corde suo. Benedic.

Lectio iii.

Descendit ergo Sadoc sacerdos, & Nathan Propheta, & Banaias filius Joiadae, & Cerethi, & Phelathi: & imposuerunt Salomonem super mulam regis David, & adduxerunt eum in Gihon. Sumpsitque Sadoc sacerdos cornu olei de tabernaculo, & unxit Salomonem: & ceciderunt buccina, & dixit omnis populus: Vivat rex Salomon. Et ascendit universa multitudo post eum, & populus canentium tibis, & letantium gaudio magno, & insonuit terra a clamore eorum.

R. Audi Domine hymnum, & orationem, quam servus tuus orat coram te hodie: ut sint oculi tui aperti, & aures tuae intentae. * Super domum istam die ac nocte. **V.** Respice Domine de sanctuario tuo, & de excelsu caelorum habitaculo. Super. Glória Patri. Super.

FERIA TERTIA.

De libro tertio Regum.

Lectio i.

Appropinquaverunt autem dies David ut moreretur, praecipitque Salomoni filio suo, dicens: Ego ingredior viam universae terrae: confortare, & esto vir. Et observa custodias Domini Dei tui, ut ambules in viis ejus, ut custodias ceremonias ejus, & praecpta ejus, & judicia, & testimonia, sicut scriptum est in lege Moysi: ut intelligas universa quae facis, & quocumque te verteris: ut confirmet Dominus sermones suos, quos locutus est ad me, dicens: Si custodierint filii tui vias suas, & ambulaverint coram me in veritate, in omni corde suo, & in omni anima sua, non auferetur tibi vir de solio Israël.

R.

R. Domine, si conversus fuerit populus tuus, & oraverit ad sanctuarium tuum: * Tu exaudies de caelo Domine, & libera eos de manibus inimicorum suorum. **V.** Si peccaverit in te populus tuus, & conversus egerit penitentiam, veniensque oraverit in isto loco. Tu exaudies.

Lectio ii.

Tu quoque nosti quae fecerit mihi Joab filius Sarviae, quae fecerit duobus principibus exercitus Israël, Abner filio Ner, & Amasa filio Jether: quos occidit, & effudit sanguinem belli in pace, & populum cruorem praelii in balteo suo, qui erat circa lumbos ejus, & in calcamento suo, quod erat in pedibus ejus. Facies ergo juxta sapientiam tuam, & non deduces cantium ejus pacifice ad inferos.

R. Factum est, dum tolleret Dominus Eliam per turbinem in caelum: * Eliseus clamabat dicens: Pater mi, pater mi, currus Israël, & auriga ejus. **V.** Cumque pergerent, & incedentes sermocinarentur, ecce currus igneus, & equi ignei dividerunt utrumque, & ascendit Elias per turbinem in caelum. Eliseus.

Lectio iii.

Sed & filius Berzelai Galaaditis reddes gratiam, eruntque comedentes in mensa tua: occurrerunt enim mihi quando fugiebam a facie Absalom fratris tui. Habes quoque apud te Semei filium Gera, filii Jemini de Bahurim, qui maledixit mihi maledictione pessima, quando ibam ad Castra: sed quia descendit mihi in occursum cum transirem Jordanem, & juravi ei per Dominum, dicens: Non te interficiam gladio: tu noli pati eum esse innoxium.

R. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dominus, & posui te pascere gregem populi mei: * Et fui tecum in omnibus ubicumque ambulasti

firmans regnum tuum in aeternum. **V.** Fecisti tibi nomen grande, juxta nomen magnorum qui sunt in terra: & requiem dedi tibi ab omnibus inimicis tuis. Et fui tecum. Glória Patri. Et fui tecum.

FERIA QUARTA.

De libro tertio Regum.

Lectio i.

Apparuit autem Dominus Salomoni per somnium nocte, dicens: Postula quod vis ut dem tibi. Et ait Salomon: Tu fecisti cum servo tuo David patre meo misericordiam magnam, sicut amiserat in conspectu tuo in veritate, & justitia, & recto corde tecum: custodisti ei misericordiam tuam grandem, & dedisti ei filium sedentem super thronum ejus, sicut est hodie.

R. Peccavi super numerum arenae maris, & multiplicata sunt peccata mea: & non sum dignus videre altitudinem caeli prae multitudine iniquitatis meae: quoniam irritavi iram tuam, * Et malum coram te feci. **V.** Quoniam iniquitatem meam ego cognosco, & delictum meum contra me est semper, quia tibi soli peccavi. Et.

Lectio ii.

ET nunc Domine Deus, tu regnare fecisti servum tuum pro David patre meo: ego autem sum puer parvulus, & ignorans egressus, & intritus meum. Et servus tuus in medio est populi, quem elegisti, populi infiniti, qui numerari & supputari non potest prae multitudine. Dabis ergo servo tuo cor docile, ut populum tuum judicare possit, discernere inter bonum & malum. Quis enim poterit judicare populum istum, populum tuum hunc multum?

R. Exaudisti Domine orationem servi tui, ut edificarem templum nomini

ni tuo: **B**enedic, & sanctifica domum istam in sempiternum, Deus Israel. **D**omine qui custodis pacem cum servis tuis, qui ambulat coram te in toto corde suo. **B**enedic.

Lectio iij.

Plăuit ergo sermo coram Dōmino, quod Salomon postulasset hujuscemodi rem. **E**tdixit Dōminus Salomōni: Quia postulasti verbum hoc, & non petisti tibi dies multos, nec divitias, aut animas inimicorum tuorum, sed postulasti tibi sapientiam ad discernendum iudicium: ecce feci tibi secundum sermones tuos, & dedi tibi cor sapiens & intelligens, in tantum ut nullus ante te similis tui fuerit, nec post te surrecturus sit. Sed & haec, quae non postulasti, dedi tibi: divitias scilicet, & gloriam, ut nemo fuerit similis tui in regibus cunctis retrō diēbus.

Audi Dōmine hymnum, & orationem, quam servus tuus orat coram te hodie: ut sint oculi tui aperti & aures tuae intentae. **S**uper domum istam die ac nocte. **R**esponde Dōmine de sanctuario tuo, & de excelso caelorum habitaculo. **S**uper Glōria Patri. **S**uper.

FERIA QUINTA.

De libro tertio Regum.

Cap. 4. o

Salomon autem erat in dititione sua, habens omnia regna a flumine terrae Philistinim usque ad terminum Aegypti: offerentium sibi mīniera, & servientium ei cunctis diebus vitae ejus. Erat autem civis Salomonis per dies singulos triginta cori similis, & sexaginta cori farinae, decem boves pingues, & viginti boves pascuales, & centum arietes, excepta venatione cervorum, caprearum: atque bubalorum, & avium altilium. Ipse enim obtinebat omnem regionem, quae erat

trans flumen, à Thaphsa usque ad Gazan, & cunctos reges illarum regionum: & habebat pacem ex omni parte in circuitu.

Praeparate corda vestra Dōmino, & servite illi soli. **E**t liberabit vos de manibus inimicorum vestrorum.

Convertimini ad eum in toto corde vestro, & auferte deos alienos de medio vestri. **E**t liberabit.

Lectio ij.

Abitabatque Iuda, & Israēl absque timore iullo, unusquisque sub vite sua, & sub ficu sua, à Dan usque Bersabée cunctis diebus Salomonis. **E**t habebat Salomon quadraginta millia praesepia equorum currilium, & duodecim millia equestrium. Nutriebantque eos supradicti regis praefecti: sed & necessaria mensae regis Salomonis cum ingenti cura praebant in tempore suo. **H**ordeum quoque, & paleas equorum & jumentorum deferebant in locum ubi erat rex, juxta constitutum sibi. **D**edit quoque Deus sapientiam Salomōni, & prudentiam multam nimis, & latitudinem cordis quasi arenam, quae est in litore maris.

Deus omnium exaudivit est: ipse misit Angelum suum, & tulit me de ovibus patris mei: **E**t unxit me unctiōne misericordiae suae. **D**ōminus, qui eripuit me de ore leonis, & de manu bestiae liberavit me. **E**t.

Lectio iij.

Et praecedebat sapientia Salomonis sapientiam omnium Orientalem & Aegyptiorum, & erat sapientior cunctis hominibus: sapientior Ethan Ezralita, & Hemam, & Chalcol, & Dorda, filiis Mahol: & erat nominatus in universis gentibus per circuitum. **L**ocutus est quoque Salomon tria millia parabolas: & fuerunt carmina ejus quinque & mille. **E**t disputavit super lignis, à cedro, quae est in Libano, usque ad

hys-

hysōpūm, quae egreditur de pariete, & disseruit de jumentis, & volucribus, & reptilibus, & piscibus. **E**t veniebant de cunctis populis ad audiendam sapientiam Salomonis, & ab universis regibus terrae, qui audiebant sapientiam ejus.

Dōminus, qui eripuit me de ore leonis, & de manu bestiae liberavit me. **I**pse me eripuit de manibus inimicorum meorum. **M**isit Deus misericordiam suam, & veritatem suam: animam meam eripuit de medio carulorum leonum. **I**pse me. **G**lōria Patri. **I**pse me.

FERIA SEXTA.

De libro tertio Regum.

Lectio j.

Misit quoque Hiram rex Tyrī servos suos ad Salomonem: audivit enim quod ipsum tinissent regem pro patre ejus quia amicus fuerat Hiram David omni tempore. **M**isit autem Salomon ad Hiram, dicens: Tu scis voluntatem David patris mei, & quia non potuerit aedificare domum nomini Dōmini Dei sui propter bella imminētia per circuitum, donec daret Dōminus eos sub vestigio pedum ejus. **N**unc autem requiem dedit Dōminus Deus meus mihi per circuitum: & non est satan, neque occursum malus.

Percussit Saīl mille, & David decem millia: Quia manus Dōmini erat cum illo: percussit Philisthaem, & abstulit opprobrium ex Israēl. **N**onne iste est David, de quo canebant in choro, dicentes: Saīl percussit mille, & David decem millia? Quia manus.

Lectio ij.

Quamobrem cōgito aedificare templum nomini Dōmini Dei mei, sicut locutus est Dōminus David patri meo, dicens: Filius tuus, quem dabo pro te super so-

limum tuum, ipse aedificabit domum nomini meo. **P**raecepte igitur, ut praedicant mihi servi tui cedros de Libano, & servi mei sint cum servis tuis: mercendum autem servorum tuorum dabo tibi quomodocumque petieris: scis enim quomodo non est in populo meo vir qui noverit ligna caedere sicut Sidonii.

Montes Gēlboz, necros, nec pluvia veniat super eos: **U**bi cederrunt fortes Israēl. **O**mnēs montes, qui estis in circuitu ejus, vidit Dōminus: à Gēlboz eum transcat. **U**bi.

Cum ergo audisset Hiram verba Salomonis, letatus est valde, & ait: Benedictus Dōminus Deus hodie, qui dedit David filium sapientissimum super populum hunc plurimum. **E**t misit Hiram ad Salomonem, dicens: **A**udivi quaecumque mandasti mihi: ego faciam omnem voluntatem tuam in lignis cedrinis & abiegnis. **S**ervi mei depōnent ea de Libano ad mare: & ego componam ea in ratibus in mari usque ad locum quem significaveris mihi: & applicabo ea ibi, & tu tolles ea: praebebisque necessaria mihi, ut detur cibus domui meae. **E**go te tuli de domo patris tui, dicit Dōminus, & posui te pascere gregem populi mei: **E**t fui tecum in omnibus ubicumque ambulasti, firmans regnum tuum in aeternum.

Fecique tibi nomen grande, juxta nomen magnorum qui sunt in terra: & requiem dedi tibi ab omnibus inimicis tuis. **E**t fui tecum. **G**lōria Patri. **E**t fui tecum.

S A B B A T O.

De libro tertio Regum.

Lectio j.

Cap. 7. g & 8.

Et perfecit omne opus quod faciēbat Salomon in domo Dōmini, & intulit quae sanctificaverat David pater suus, argēntum

& aurum, & vasa, reposuitque in thesauris domus Domini. Tunc congregati sunt omnes majores natu Israel cum principibus tribuum, & duces familiarum filiorum Israel ad regem Salomonem in Jerusalem: ut deferrent arcam foederis Domini de civitate David, id est, de Sion. Convenitque ad regem Salomonem universus Israel in mense Ethanim, in solenni die, ipse est mensis septimus.

R. Peccavi super numerum arcae maris, & multiplicata sunt peccata mea: & non sum dignus videre altitudinem caeli praeter multitudinem iniquitatis meae: quoniam irritavi iram tuam, & Et malum coram te feci. **V.** Quoniam iniquitatem meam ego cognosco, & delictum meum contra me est semper, quia tibi soli peccavi. Et malum.

Lectio ij.

Veneruntque cuncti senes de Israel, & tulerunt arcam sacerdotum, & portaverunt arcam Domini, & tabernaculum foederis, & omnia vasa Sanctuarii, quae erant in tabernaculo: & feriebant ea sacerdotes & Levitae. Rex autem Salomon, & omnis multitudo Israel, quae convenerat ad eum, gradiebatur cum illo ante arcam, & immolabant oves & boves absque aestimatione & numero. Et intulerunt sacerdotes arcam foederis Domini in locum suum, in oraculum templi, in Sanctum sanctorum subter alas cherubim. Siquidem cherubim expandebant alas super locum arcae, & protegabant arcam, & vectes ejus desuper.

R. Exaudisti Domine orationem servi tui, ut aedificarem templum nomini tuo: * Benedic, & sanctifica domum istam in sempiternum, Deus Israel. **V.** Domine, qui custodis pactum cum servis tuis, qui ambulat coram te in toto corde suo. Benedic.

Lectio iij.

In arca autem non erat aliud, nisi duae tabulae lapideae, quas posuerat in ea Moyses in Horeb, quando pepigit Dominus foedus cum filiis Israel, cum egredierentur de terra Aegypti. Factum est autem, cum exissent sacerdotes de Sanctuario, nebula implevit domum Domini, & non poterant sacerdotes stare & ministrare propter nebulam: impleverat enim gloria Domini domum Domini. Tunc ait Salomon: Dominus dixit ut habitaret in nebula.

R. Audi Domine hymnum, & orationem, quam servus tuus orat coram te hodie: ut sint oculi tui aperti, & aures tuae intentae. * Super domum istam die ac nocte. **V.** Respice Domine de sanctuario tuo, & de excelso caelorum habitaculo. Super domum. Gloria Patri. Super.

Ad Magnificat, Antiphona.

Exaudisti Domine orationem servi tui, ut aedificarem templum nomini tuo.

DOMINICA VIII.

Post Pentecosten.

In primo Nocturno.

De libro tertio Regum.

Lectio j.

Cap. 9.

Factum est autem cum pergisset Salomon aedificium domus Domini, & aedificium regis, & omne quod optaverat & voluerat facere, apparuit ei Dominus secundum, sicut apparuerat ei in Gabaon. Dixitque Dominus ad eum: Exaudivi orationem tuam & deprecationem tuam, quam deprecatus es coram me: sanctificavi domum hanc, quam aedificasti, ut ponerem nomen meum ibi in sempiternum, & erunt oculi mei & cor meum ibi cunctis diebus. Tu quoque si ambulaveris coram me, sicut ambulavit pater tuus, in simplicitate cordis, &

& in aequitate: & feceris omnia, quae praecipit tibi: & legitima mea, & iudicia mea servaveris, ponam thronum regni tui super Israel in sempiternum, sicut locutus sum David patri tuo, dicens: Non auferetur vir de genere tuo de solo Israel.

R. Preparare corda vestra Domini, & servite illi soli: * Et liberabit vos de manibus inimicorum vestrorum. **V.** Convertimini ad eum in toto corde vestro, & auferite deos alienos de medio vestri. Et.

Lectio ij.

Si autem aversione averis fueritis vos & filii vestri, non sequentes me, nec custodientes mandata mea, & ceremonias meas, quas proposui vobis, sed abieritis & coleritis deos alienos, & adoraveritis eos: auferam Israel de superficie terrae, quam dedi eis: & templum, quod sanctificavi nomini meo, projiciam a conspectu meo, eritque Israel in proverbium, & in fabulam cunctis populis. Et domus haec erit in exemplum: omnis, qui transierit per eam, stupabit, & sibilabit, & dicet: Quare fecit Dominus sic terrae huic, & domui huic? Et respondebunt: Quia dereliquerunt Dominum Deum suum, qui eduxit patres eorum de terra Aegypti, & secuti sunt deos alienos, & adoraverunt eos, & colerunt eos: idcirco induxit Dominus super eos omne malum hoc.

R. Deus omnium exauditor est: ipse misit Angelum suum, & tulit me de vobis patris mei: * Et unxit me unctione misericordiae suae. **V.** Dominus, qui eripuit me de ore leonis, & de manu bestiae liberavit me. Et.

Lectio iij.

Explētis autem annis viginti postquam aedificaverat Salomon duas domos, id est, domum Domini, & domum regis (Hiram rege Tyri, praebente Salomoni ligna cedrina &

abiegna, & aurum juxta omne quod opus habierat), tunc dedit Salomon Hiram viginti oppida in terra Galilaeae. Et egressus est Hiram de Tyro, ut videret oppida, quae dederat ei Salomon, & non placuerunt ei, & ait: Haec sunt civitates, quas dedisti mihi, frater? Et appellavit eas terram Chabul, usque in diem hanc. Misit quoque Hiram ad Regem Salomonem centum viginti talenta auri. **R.** Dominus qui eripuit me de ore leonis, & de manu bestiae liberavit me, * Ipse me eripiet de manibus inimicorum meorum. **V.** Misit Deus misericordiam suam, & veritatem suam: animam meam eripuit de medio catulorum leonum. Ipse. Gloria Patri. Ipse.

In secundo Nocturno.

Ex libro Sancti Augustini Episcopi de Civitate Dei.

Lib. 17, cap. 8, sub medium.

Lectio iv.

Facta est quidem nonnulla imago rei futurae etiam in Salomone, in eo quod templum aedificavit, & pacem habuit secundum nomen suum (Salomon quippe pacificus est Latine) & in exordio regni sui mirabiliter laudabilis fuit. Sed eadem sua persona per umbram futuri praenuntiabat etiam ipse Christum Dominum nostrum, non exhibebat. Unde quaedam de illo ita scripta sunt, quasi de ipso ista praedicta sint, dum Scriptura sancta etiam reverte gestis prophetans, quodammodo in eo figuram delineat futurorum.

R. Percussit Saül mille, & David decem millia: * Quia manus Domini erat cum illo: percussit Philisthaeum, & abstulit opprobrium ex Israel. **V.** Nonne iste est David, de quo conebat in choro, dicentes: Saül percussit mille, & David decem millia? Quia manus.